

ПРОКУРАТУРА НА РЕ
ГЛАВЕН ПРОКУРОР

София

06.06.2002

№ И-69/2002г.

*К. Р. Д. 09/2002
Противопоставя
се с разпоредба
10.06.2002г.*

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТ А Н О В И Щ Е

ОТ ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

по конституционно дело № 9/2002 г.

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Поддържам искането за противоконституционност на разпоредбата на чл.57а, т.2 от Закона за физическото възпитание и спорта (Обн., ДВ, бр.58 от 1996 г., изм. и доп., ДВ, бр. 53 от 1997 г., бр.124 от 1998 г., бр.51 и 81 от 1999 г., бр.53 и 64 2000 г.), поради противоречие с чл.4, ал.1 и чл.60 от Конституцията на Република България.

В допълнение към искането бих искал да изложа и следните доводи за противоконституционността на чл.57а, т.2 от Закона за физическото възпитание и спорта.

1. С нормата на чл.57а, т.2 се създава самостоятелно, първично по своя характер, материалноправно законово имуществено задължение. Създаването със закон на задължение в този случай е противоконституционно. Единствената възможност за налагане на имуществено (финансово) задължение е посочена в чл.60, ал.1 от Конституцията – плащане на данъци в полза на държавата и общините. Уредбата има ограничителен и изчерпателен характер и не може да бъде разширявана чрез приемане на закони.

2. Допълнителни финансови задължения към ведомства и органи за управление не могат да бъдат налагани и с аргумент от социалния характер на държавата. Безспорно е, че социалната държава преразпределя материалните блага. Това преразпределяне обаче се извършва само чрез бюджета и в установените от Конституцията граници. Конституцията приема, че данъчните и бюджетните механизми са достатъчни за тази цел. Създаването на допълнителни финансови задължения дори и с цел преразпределяне на материалните блага е конституционно недопустимо, защото разрушава принципа на конституционна установеност на публичноправните задължения и отваря вратата към законодателен произвол.

3. Въведеното с чл.57а, т.2 от Закона за физическото възпитание и спорта задължение в полза на Държавната агенция за младежта и спорта противоречи и на конституционно установения принцип за справедливост, който в областта на публичноправните задължения се изразява в две начала – всеобщност (разпределяне на задължението между всички лица) и равномерност, т.е. съобразяване на задължението с доходите и имуществото на задължените лица. Уредените в чл.57а, т.2 отчисления нито са всеобщи – те обременяват само спортните организации, нито са съобразени с тяхното имущество и доходи. Защото имущественото състояние на спортната организация и нейните окончателни доходи могат да бъдат съвършено различни от еднократния приход, който тя е получила от трансфера на един спортист.

При това, независимо че дължат отчисленията по чл.57а, т.2 от Закона за физическото възпитание и спорта, спортните организации трябва да заплащат на общо основание в пълен размер и всички останали данъци към държавния и общинските бюджети.

Предвид изложеното и на основание чл.150, ал.1 във връзка с чл.149, ал.1, т.2 от Конституцията на Република България, Ви моля да установите противоконституционността на чл.57а, т.2 от Закона за младежта и спорта.

С уважение:

Никола Филчев

Главен прокурор